

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 23.10.2007
COM(2007) 637 final

2007/0228 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru
ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate**

(prezentată de Comisie)

{SEC(2007) 1382}

{SEC(2007) 1403}

EXPUNERE DE MOTIVE

1) CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Prezenta propunere se înscrie în eforturile UE de a elabora o politică globală în domeniul imigrației. În Programul de la Haga din noiembrie 2004 se recunoaște faptul că „migrația legală va avea un rol important în consolidarea economiei bazată pe cunoaștere în Europa, în intensificarea dezvoltării economice, contribuind astfel la implementarea Strategiei de la Lisabona“ și a făcut apel la Comisie să prezinte un plan în domeniul politicii privind migrația legală „care să includă proceduri de admisie prin care să se poată răspunde cu promptitudine fluctuației de pe piața muncii a cererilor de forță de muncă din imigrație“. Consiliul European din decembrie 2006 a convenit o serie de măsuri planificate a fi adoptate în 2007, inclusiv pentru „dezvoltarea, în ceea ce privește migrația legală, a politicilor bine gestionate privind migrația, cu respectarea deplină a competențelor naționale, prin care statele membre să fie ajutate să facă față cerințelor actuale și viitoare de forță de muncă (...)“ și a precizat că „viitoarele propuneri ale Comisiei în cadrul Planului în domeniul politicii privind migrația legală din decembrie 2005 ar trebui examinate de urgență“.

Prezenta propunere este prezentată – împreună cu propunerea de „directivă-cadru“ – în conformitate cu Comunicarea Comisiei din decembrie 2005 referitoare la un Plan în domeniul politicii privind migrația legală [(COM(2005) 669)] în care se prevede adoptarea în perioada 2007-2009 a cinci propuneri legislative privind imigrația forței de muncă. Această abordare vizează stabilirea condițiilor de admisie a categoriilor specifice de migranți (lucrători cu înaltă calificare, lucrători sezonieri, stagiați remunerați și persoane transferate în cadrul întreprinderilor), pe de o parte, și asigurarea unui statut legal pentru lucrătorii din țările terțe deja admiși, precum și introducerea unor proceduri de solicitare simplificate, pe de altă parte.

- Prezenta propunere încearcă să ofere un răspuns mandatelor politice menționate anterior. Ea urmărește, în special, sporirea capacității UE de a atrage și, dacă este cazul, de a reține lucrătorii cu înaltă calificare din țările terțe pentru intensificarea contribuției imigrației legale la consolidarea competitivității economiei UE, prin completarea celorlalte măsuri pe care le introduce UE în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute de Strategia de la Lisabona. Propunerea vizează, în mod expres, să ofere un răspuns eficient și prompt cererilor fluctuante de forță de muncă înalt calificată din imigrație – și să compenseze deficitul actual și viitor de competențe - prin crearea unor condiții echitabile la nivelul UE pentru facilitarea și armonizarea admisiei acestei categorii de lucrători și prin promovarea distribuției și redistribuirii eficiente a acestora pe piața forței de muncă a UE.

Propunerea urmărește îndeplinirea acestor obiective într-un mod în care să nu fie prejudiciată capacitatea țărilor în curs de dezvoltare de a furniza servicii sociale de bază și de a înregistra progrese în ceea ce privește realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM). Ca atare, propunerea va include măsuri pentru promovarea migrației circulare.

Pentru atingerea acestor obiective, Comisia propune introducerea unei proceduri

comune rapide și flexibile de admisie a imigranților cu înaltă calificare din țările terțe, precum și condiții atractive de ședere atât pentru ei cât și pentru familia acestora, inclusiv anumite facilități pentru cei care doresc să se mute în al doilea stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat.

- **Contextul general**

În ceea ce privește imigrația economică, situația actuală și perspectivele piețelor forței de muncă din UE pot fi descrise în linii mari drept un scenariu „de necesitate”. Unele state membre se confruntă deja cu un deficit major de forță de muncă și de competențe în anumite sectoare economice, care nu pot fi ocupate cu lucrători de pe piața națională a forței de muncă, această situație afectând toate calificările. Conform prognozelor Eurostat, se va înregistra o scădere a populației totale din UE până în 2025 și a populației active până în 2011, chiar dacă nu toate statele membre vor fi afectate în aceeași măsură. Un alt element ce trebuie avut în vedere este creșterea continuă a ocupării forței de muncă în sectoarele care necesită un nivel înalt de educație, comparativ cu alte sectoare ale economiei UE. Prin urmare, din această analiză rezultă că la nivelul UE va fi o cerere tot mai mare de forță de muncă înalt calificată care să-i susțină economia, chiar dacă imigrația în sine nu poate reprezenta o soluție.

Cu toate acestea, în contextul concurenței internaționale foarte puternice, UE în ansamblu nu pare a fi considerată atractivă de către profesioniștii cu înaltă calificare: de exemplu, UE este principala destinație pentru lucrătorii necalificați sau cu calificare medie din Maghreb (87% din această categorie de imigranți), în timp ce 54% din imigranții cu înaltă calificare din țările respective sunt stabiliți în SUA și Canada. În comparație cu aceste țări, atractivitatea UE are de suferit din faptul că în prezent, imigranții cu înaltă calificare se confruntă cu 27 de sisteme de admisie, nu au posibilitatea să circule cu ușurință dintr-o țară în alta pentru căutarea unui loc de muncă, iar în unele cazuri procedurile lente și complicate îi determină să opteze pentru țări din afara UE care oferă condiții mai favorabile de intrare și de ședere. Amploarea problemei este dificil de cuantificat, întrucât în prezent numai zece state membre au programe specifice de admisie a lucrătorilor cu înaltă calificare și, având în vedere că aceste programe diferă, datele nu sunt comparabile. În ceea ce privește celelalte state membre, fie nu există statistici specifice, fie sunt parțiale. Se pot oferi numai estimări foarte generale: de exemplu, în anul 2003 aproximativ 74 300 de profesioniști au fost admiși în 15 state membre. Cu toate acestea, chiar dacă există programe specifice, acestea au un caracter exclusiv național și nu oferă nicio facilitate lucrătorilor cu înaltă calificare din țări terțe care trebuie sau doresc să se mute în alt stat membru pentru ocuparea unui loc de muncă, ceea ce determină fragmentarea pieței forței de muncă din UE și nu permite o (re)distribuire mai eficientă a forței de muncă necesare.

Încă de la Consiliul European de la Tampere din octombrie 1999, Comisia a încercat să ajungă la un acord cu privire la stabilirea unor norme comune privind imigrația din domeniul economic, ce reprezintă piatra unghiulară a oricărei politici în materie de imigrație. În 2001, Comisia a propus o directivă privind „condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe în vederea desfășurării unor activități economice remunerate sau independente”. Celelalte instituții europene au prezentat avize favorabile, însă discuția în cadrul Consiliului a rămas la o primă lectură a textului, care a fost retras oficial în 2006.

- **Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii**

Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25.11.2003 privind statutul resortisanților din țările terțe care sunt rezidenți pe termen lung stabilește condițiile pentru conferirea acestui statut resortisanților din țări terțe cu ședere legală într-un stat membru, precum și condițiile în care un rezident pe termen lung se poate muta în al doilea stat membru. Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22.9.2003 privind dreptul la reîntregirea familiei stabilește condițiile în care poate fi exercitat acest drept. Prezenta propunere face derogare de la aceste instrumente prin faptul că stabilește dispoziții privind dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE prin care să nu fie prejudiciați lucrătorii cu înaltă calificare cărora li s-a permis să circule în alte state membre pentru ocuparea unui loc de muncă înalt calificat și, de asemenea, prevede condiții mai favorabile de reîntregire a familiei, precum și un drept prioritar de strămutare în al doilea stat membru după ce s-a dobândit statutul de rezident pe termen lung în CE.

În paralel, Comisia va prezenta o propunere de directivă cu privire la o procedură unică de solicitare a unui permis unic de ședere și de muncă pe teritoriul unui stat membru a resortisanților din țările terțe, precum și cu privire la un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru. Cele două propuneri au fost redactate în așa fel încât să fie reciproc compatibile și consecvente.

- **Consecvența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii**

Măsurile de atragere și reținere a lucrătorilor cu înaltă calificare din țări terțe în temeiul unei abordări bazate pe necesitate fac parte dintr-un cadru mai amplu identificat de Strategia de la Lisabona și de Orientările integrate pentru creștere și locuri de muncă, în care sunt enunțate cu claritate politicile macro și microeconomice, urmărindu-se astfel stimularea competitivității UE, inclusiv printr-o mai mare ocupare a forței de muncă, prin creșterea adaptabilității lucrătorilor și a întreprinderilor, precum și prin flexibilitatea piețelor forței de muncă. Cu toate acestea, pentru ca măsurile respective să producă efecte este nevoie de timp, iar formarea profesională a forței de muncă existente (sau alte acțiuni similare) nu va fi, în majoritatea cazurilor, ceea ce este necesar pentru a se răspunde cerinței de doctori, ingineri etc. a societăților comerciale din UE. Prin urmare, imigranții cu înaltă calificare pot reprezenta un capital.

De asemenea propunerea este conformă cu politica UE în domeniul dezvoltării, în care punctul central îl reprezintă eradicarea sărăciei și îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. În această privință, propunerea admite că ar putea avea un impact diferit asupra țărilor din afara Uniunii și încearcă să reducă la minim impactul negativ și să sporească la maxim impactul pozitiv al imigranților cu înaltă calificare asupra țărilor în curs de dezvoltare care se confruntă deja cu un deficit de forță de muncă în anumite sectoare. Acest instrument trebuie raportat la contextul mai larg al politicilor UE în materie de dezvoltare și imigrare, inclusiv măsurile operaționale, finanțarea, acordurile deja convenite sau planificate.

Prezenta propunere este conformă cu drepturile fundamentale, întrucât recunoaște și salvgardează drepturile imigranților cu înaltă calificare (și ale membrilor de familie ai acestora) ca lucrători și ca rezidenți în UE prevăzând, de asemenea, garanții procedurale și dreptul la o viață de familie. Prelucrarea datelor cu caracter personal de care au nevoie autoritățile atunci când pun în aplicare prezenta propunere se va face în

conformitate cu Directiva 46/95/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

2) CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ANALIZA DE IMPACT

- **Consultarea părților interesate**

Metode de consultare, principalele sectoare vizate și profilul general al respondenților

Odată cu Cartea Verde a fost întreprinsă o consultare publică referitoare la o abordare la nivelul UE privind gestionarea migrației din sectorul economic. Toate contribuțiile în materie sunt disponibile prin accesarea portalului http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/economic_migration/news_contributions_economic_migration_en.htm. În data de 14 iunie 2005 a avut loc o audiere publică.

Alte consultări au fost organizate în cadrul seminarelor și atelierelor. Statele membre au fost consultate în cadrul Comitetului pentru imigrare și azil al Comisiei. Prin studiul extern comandat pentru susținerea analizei de impact au fost consultate, de asemenea, principalele părți interesate, pe baza chestionarelor și discuțiilor.

Rezumatul răspunsurilor și modul în care au fost tratate

Din analiza contribuțiilor primite s-a constatat existența unui sprijin general în favoarea unei politici comune a UE privind imigrația din sectorul economic, chiar dacă s-au observat diferențe notabile în ceea ce privește abordarea ce trebuie urmată și rezultatul preconizat. Au reieșit unele elemente clare, de exemplu necesitatea unor norme comunitare comune care să reglementeze imigrația pentru ocuparea unui loc de muncă sau cel puțin condițiile de admisie a unor categorii-cheie de imigranți din sectorul economic (lucrătorii cu înaltă calificare și cei sezonieri). Aceste două categorii au fost considerate vitale pentru competitivitatea UE. De asemenea s-a formulat cu claritate cererea de a se propune soluții simple, nebirocratice și flexibile. Multe state membre nu au fost de acord cu o abordare orizontală, de aceea Comisia a considerat că o abordare sectorială era mai realistă și că ar răspunde mai bine cerințelor de flexibilitate.

Comisia a ținut seama de comentariile referitoare la Planul în domeniul politicii privind migrația legală elaborat de Comisie, precum și în legătură cu studiul referitor la analiza de impact.

- **Obținerea și valorificarea expertizei**

Nu a fost necesară consultarea experților externi.

- **Analiza de impact**

Au fost examinate următoarele opțiuni:

Opțiunea A – status quo. Există mari diferențe între politicile de imigrare ale statelor membre în ceea ce privește admisia lucrătorilor cu înaltă calificare. Cererea de astfel de lucrători este în continuă creștere pentru reducerea deficitului existent și emergent de pe piața forței de muncă, dar UE nu reușește să-i atragă. În lipsa unei acțiuni comune în

acest domeniu, este posibil ca situația să nu se modifice substanțial.

Opțiunea B – stabilirea unei politici comune de bază pentru admisia lucrătorilor cu înaltă calificare. Se are în vedere propunerea unui set minim de condiții de intrare, lăsându-se statelor membre o amplă autonomie pentru stabilirea elementelor distinctive din legislațiile lor naționale. Nu ar fi abordate condițiile de ședere și de muncă. Se estimează că opțiunea ar avea un efect limitat în ceea ce privește atragerea acestor lucrători sau sporirea eficienței pe piața forței de muncă a Comunității. Impactul general asupra mediului macroeconomic ar fi foarte limitat.

Opțiunea C – simplificarea sistemului de admisie, prin înființarea unui sistem de punctaj la nivelul UE și a unei proceduri de admisie rapide, care să permită reîntregirea imediată a familiei și crearea unei baze de date privind compatibilizarea competențelor. Prin această opțiune se poate promova energic și se poate facilita migrația spre UE a lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe. Cu toate acestea, dacă nu se stabilește un punctaj la nivelul UE (care, pentru moment, ar putea contraveni principiului subsidiarității), imigranții se vor confrunța cu condiții de admisie foarte diferite.

Opțiunea D – stabilirea unui set de criterii comune și a unei proceduri rapide de intrare, plus condiții de ședere favorabile (drepturi de muncă și de ședere, reîntregirea imediată a familiei, dobândirea mai rapidă a statutului de rezident pe termen lung în CE etc.). Integrarea efectivă a lucrătorilor cu înaltă calificare din țări terțe pe piața forței de muncă și în societate ar putea fi cea mai bună cale de optimizare a contribuției acestora la creșterea economică și competitivitate, și ar spori în mod real capacitatea UE de a face față provocărilor actuale și preconizate. Cu toate acestea, efectele unei astfel de politici ar fi limitată la anumite state membre.

Opțiunea E1 – promovarea mobilității în interiorul UE prin coordonarea listelor de priorități naționale și prin crearea unei Cărți Albastre a UE și a unei baze de date a deținătorilor de Carte Albastră a UE. Mobilitatea în interiorul UE ar reprezenta un puternic stimulent pentru ca lucrătorii cu înaltă calificare din țările terțe să intre pe piața forței de muncă din UE și ar putea avea un rol primordial în reducerea deficitului de forță de muncă în anumite domenii/sectoare. Pentru coordonarea cererii și ofertei de forță de muncă (cu alte cuvinte, baza de date privind deținătorii Cărții Albastre a UE), introducerea unor instrumente suplimentare ar putea fi o soluție. Această opțiune de politică poate avea drept rezultat efecte semnificative și pozitive asupra eficienței pieței forței de muncă și asupra mediului macroeconomic din UE.

Opțiunea E2 – extinderea la lucrătorii cu înaltă calificare a dispozițiilor referitoare la mobilitatea în interiorul UE prevăzute de Directiva 2003/109/CE. Această opțiune include, de asemenea, sistemul de punctaj menționat la Opțiunea C. Cu toate acestea, mobilitatea în interiorul UE prevăzută la această opțiune ar putea fi mai limitată decât în cadrul Opțiunii E1. Prin urmare, relevanța și eficacitatea acestei opțiuni de strategie politică ar fi mai limitată.

Opțiunea F – comunicare, coordonare și cooperare. Acțiunile avute în vedere ar putea susține, într-o anumită măsură, stabilirea unei baze comune care să faciliteze atragerea lucrătorilor cu înaltă calificare și o distribuire mai eficientă a acestora pe piața muncii a UE. Cu toate acestea, eficacitatea acesteia ar fi redusă.

Comisia a întreprins o analiză de impact, menționată în Programul de acțiune, raportul

acestei analize fiind accesibil la [urmează a fi adăugat].

3) ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Rezumatul acțiunii propuse**

Propunerea stabilește o procedură rapidă de admisie a lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe, pe baza unor definiții și criterii comune: contract de muncă și calificări profesionale, precum și un salariu peste nivelul minim stabilit la nivel național. Se are în vedere un regim specific pentru „tinerii profesioniști”. Lucrătorilor admiși li se vor elibera permise de ședere care le vor da dreptul să lucreze („Cartea Albastră a UE”): permisul respectiv va conferi lucrătorilor și familiilor acestora o serie de drepturi, inclusiv condiții favorabile pentru reîntregirea familiei. Accesul la piața forței de muncă a statului membru de ședere va fi restricționat în primii doi ani.

Propunerea include, de asemenea, posibilitatea ca deținătorul unei „Cărți Albastre a UE” să se mute în al doilea stat membru, în anumite condiții, în vederea ocupării unui loc de muncă, după doi ani de ședere legală în primul stat membru. Pentru a facilita mobilitatea în interiorul UE se prevăd derogări de la Directiva 2003/109/CE a Consiliului, în special posibilitatea cumulării perioadelor de ședere în diferite state membre în vederea obținerii statutului de rezident pe termen lung în UE. Odată ce s-a acordat acest statut se vor aplica dispozițiile Directivei 2003/109/CE privind mobilitatea, dar preferința statelor membre va trebui să fie orientată către acești profesioniști și nu către alți lucrători din țări terțe, care solicită admisia.

- **Temeiul juridic**

Prezenta propunere se referă la condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe, precum și la normele privind procedurile de eliberare a permiselor necesare. De asemenea aceasta stabilește condițiile de ședere în al doilea stat membru a resortisantului dintr-o țară terță. În consecință, temeiul juridic adecvat este articolul 63 alineatul (3) litera (a) și alineatul (4) din Tratatul CE.

- **Principiul subsidiarității**

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu este de competența exclusivă a Comunității.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din următorul motiv (următoarele motive).

În cazul în care statele membre acționează în mod independent, este posibil ca ele să nu poată face față concurenței internaționale privind lucrătorii cu înaltă calificare din țări terțe.

Pentru acești lucrători vor fi condiții de intrare și de ședere diferite, întrucât fiecare sistem național este închis și în concurență cu celelalte. Acest lucru ar putea cauza denaturarea opțiunilor imigranților dar, și mai important, ar complica foarte mult redistribuirea forței de muncă necesare, întrucât cerințele piețelor forței de muncă sunt în schimbare, astfel încât există riscul să se piardă forță de muncă înalt calificată, existentă deja în UE.

Prin acțiunea Comunității vor fi mai bine atinse obiectivele propunerii, din următorul (următoarele motive).

Principalul element de atractivitate al UE față de competitorii săi îl reprezintă posibilitatea de a avea acces la 27 de piețe ale forței de muncă și, în acest fel, de a crește din punct de vedere al competențelor profesionale, în același timp oferindu-se un răspuns la cerințele concrete ale companiilor din UE. Însă acest lucru poate fi îndeplinit numai prin acțiunea comunitară (necesară, de asemenea, pentru derogarea de la acquis-ul comunitar, astfel încât să se creeze condiții simplificate de obținere a șederii pe termen lung în UE), și poate fi pus în practică numai dacă există un sistem comun pentru admisia acestor lucrători.

Prin acțiunea comună se va garanta că acești lucrători:

- (1) sunt admiși în temeiul normelor comune;
- (2) beneficiază de același nivel al drepturilor pe teritoriul UE;
- (3) vor avea posibilitatea de a circula dintr-un stat membru în altul, astfel încât să se adapteze și să răspundă prompt cererilor în continuă schimbare de forță de muncă înalt calificată din imigrație;
- (4) sunt integrați deplin în UE.

Propunerea va lăsa statelor membre o marjă de acțiune suficient de mare pentru ca acestea să adapteze sistemul la cerințele pieței forței de muncă naționale și nu va afecta responsabilitatea statelor membre de a stabili numărul de imigranți din domeniul economic care pătrund pe teritoriul UE în căutarea unui loc de muncă.

Prin urmare, propunerea este conformă cu principiul subsidiarității.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității din următorul motiv (următoarele motive).

Instrumentul ales este o directivă, care oferă statelor membre un nivel ridicat de flexibilitate în ceea ce privește punerea în aplicare. În temeiul articolului 63 penultimul paragraf din Tratatul CE, statele membre sunt libere să mențină sau să introducă alte măsuri decât cele stabilite în directivă, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu tratatul și cu acordurile internaționale.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumente propuse: directivă.

Alte mijloace nu ar fi adecvate din următorul motiv (următoarele motive).

Directiva este instrumentul adecvat pentru această acțiune: directiva stabilește standarde minime obligatorii, dar oferă statelor membre flexibilitate în raport cu cerințele de pe piața forței de muncă și cu cadrul juridic.

4) IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului comunitar.

5) INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Clauza de reexaminare/revizuire/caducitate**

Propunerea conține o clauză de revizuire.

- **Tabel de corespondență**

Statele membre trebuie să comunice Comisiei textul dispozițiilor de drept intern care transpun directiva, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile menționate și prezenta directivă.

- **Explicarea detaliată a propunerii**

Articolul 1

Propunerea are două obiective. Primul obiectiv este de a introduce o procedură specială de intrare și de ședere a resortisanților din țări terțe care solicită să aibă reședința în UE pe o perioadă mai mare de trei luni, în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat. Al doilea obiectiv este de a pune în aplicare dispozițiile articolului 63 alineatul (4) din Tratatul CE și de a stabili condițiile în care resortisanții din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru, în baza prezentei propuneri pot avea dreptul la ședere, împreună cu membrii de familie, în alte state membre.

Articolul 2

Propunerea se referă la noțiunea de „loc de muncă înalt calificat“. Definiția are la bază două elemente: primul se referă la cerința exercitării unei activități economice în calitate de angajat, prin urmare sunt excluși resortisanții din țările terțe care doresc să desfășoare o activitate pe cont propriu. Al doilea element se referă la cerințele privind „calificări profesionale superioare“. În această privință și pentru a-i include pe profesioniștii care nu au nevoie în mod expres de o diplomă post-liceală pentru a-și exercita activitatea (manageri cu experiență, profesioniști din domeniul IT etc.), propunerea permite să se ia în considerare o experiență profesională în domeniu de minim trei ani, în locul calificărilor obținute în învățământul superior.

Articolele 3 și 4

Propunerea nu se aplică cetățenilor UE și membrilor de familie ai acestora, inclusiv pe cei al căror drept de a ocupa un loc de muncă într-un anumit stat membru este restrâns prin dispoziții tranzitorii. De asemenea propunerea nu se aplică resortisanților din țările terțe care sunt rezidenți pe termen lung în UE sau refugiaților, celor cu ședere într-un stat membru pe o bază strict temporară, în conformitate cu legislația CE sau în cadrul angajamentelor prevăzute de acordurile internaționale, precum și alte câteva categorii.

Propunerea nu permite statelor membre să acorde condiții mai favorabile pentru prima intrare în Comunitate, astfel încât să nu fie afectat domeniul de aplicare a directivei.

Întrucât condițiile de ședere (inclusiv de reîntregire a familiei) afectează situația resortisanților din țările terțe numai în legătură cu statul membru de ședere, statele membre au în continuare libertatea de a acorda condiții mai favorabile.

Articolul 5

Acest articol prevede condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul, cele specifice prezentei propuneri fiind:

1) Având în vedere că admisia este determinată de cerere, trebuie să se prezinte un contract de muncă sau o ofertă fermă de muncă;

2) Salariul menționat în contractul de muncă trebuie să fie cel puțin egal cu un anumit prag, stabilit la nivel național. Statele membre au libertatea de a stabili acest prag la un nivel compatibil cu propriile piețe de muncă și cu politicile în materie de imigrare. Cu toate acestea, s-a considerat că este necesar să se stabilească un prag minim relativ – corelat, *in primis*, cu salariul minim stabilit de legislația statelor membre - astfel încât să se asigure că statele membre nu eludează acest criteriu prin stabilirea unui nivel care ar fi prea scăzut, astfel încât un resortisant ori un lucrător înalt calificat din UE nu ar accepta postul, deși ar corespunde calificărilor necesare. În plus, această propunere stabilește o formă consolidată de mobilitate în interiorul UE, odată ce lucrătorul cu înaltă calificare dintr-o țară terță a dobândit dreptul de ședere pe termen lung: prin aplicarea nivelului minim comun se are în vedere ca deciziile referitoare la admisie ale unui stat membru să nu afecteze pe termen mediu celelalte state membre. Acesta ar trebui să asigure, de asemenea, că solicitantul deține mijloacele de a se întreține - și de a acoperi costurile de returnare, dacă este cazul - fără să recurgă la sistemul de asistență socială al statului membru respectiv.

3) În cazul profesiunilor nereglementate, solicitantul trebuie să facă dovada că are calificările necesare obținute în învățământul superior sau cel puțin trei ani de experiență profesională în domeniul de activitate respectiv, care să poată fi considerate ca echivalentul calificărilor obținute în învățământul superior; statele membre nu vor solicita dovezi pentru ambele situații. În cazul profesiunilor reglementate, solicitantul trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de dreptul intern sau de dreptul comunitar.

Articolul 6

Derogarea se referă la tinerii profesioniști cu vârste până în 30 de ani, care, probabil, nu au suficientă experiență profesională pentru a pretinde salarii mari. În acest caz, condiția obligatorie auxiliară este ca aceștia să aibă studiile superioare încheiate într-un domeniu legat de activitatea ce urmează a fi desfășurată în baza contractului de muncă. Se propune ca într-o etapă ulterioară să se simplifice criteriile salariale propuse pentru tinerii profesioniști care au studiat în UE.

Articolele 7, 9 și 10

Propunerea nu dă naștere la dreptul de admisie. Prezentele dispoziții stabilesc eventualele motive, cu caracter de obligativitate, de respingere a admisiei (precum și de retragere sau de neprelungire), în special cu privire la neîndeplinirea criteriilor de admisie, existența unor contingente și situația în care statele membre doresc să testeze piața forței de muncă. Această ultimă posibilitate face trimitere expresă la Rezoluția

Consiliului din 20 iunie 1994 privind restricțiile de admisie a resortisanților din țările terțe pe teritoriul statelor membre, în vederea ocupării unui loc de muncă. Principiul preferinței comunitare, exprimat în dispozițiile relevante din Actele de aderare din 2003 și 2005, reprezintă legislația primară și, prin urmare, directiva se aplică automat în conformitate cu Actele de aderare de către acele state membre care aplică în continuare măsurile tranzitorii și atâta timp cât le aplică.

Articolele 8, 11 și 12

Solicitanții (și nu membrii de familie) pentru care s-a adoptat o decizie pozitivă de către statul membru interesat primesc un permis de ședere denumit Cartea Albastră a UE, care precizează condițiile în care solicitanții au permisiunea de a lucra. Se prevede o procedură rapidă (30 de zile), precum și dreptul resortisanților cu ședere legală din țări terțe de a solicita aplicarea acestui sistem și modificarea statutului legal în cazul unei decizii pozitive.

Articolele 13, 14 și 15

În conformitate cu propunerea, lucrătorii cu înaltă calificare reprezintă un potențial pentru economia Uniunii Europene, însă drepturile acestora ar trebui să fie raportate la durata șederii.

O integrare treptată a lucrătorului cu înaltă calificare pe piața forței de muncă impune ca fiecare modificare a statutului său pe piața forței de muncă în primii doi ani de ședere legală a posesorului de Carte Albastră să fie autorizată de către autoritățile statului membru respectiv, ca pentru prima intrare. După această perioadă, persoana vizată nu ar mai trebui să demonstreze că îndeplinește cerințele salariale și profesionale pentru angajarea într-o activitate înalt calificată, urmând ca acest lucru să fie stabilit de angajator și de piață. Pentru evitarea oricăror abuzuri, se introduce o cerință de notificare.

Se admite o perioadă de șomaj de trei luni: condițiile în temeiul cărora se poate autoriza o nouă relație de muncă depind de durata șederii, așa cum s-a menționat anterior. Prezentele dispoziții se aplică indiferent de statul membru de ședere (primul sau al doilea), până când se dobândește permisul de ședere pe termen lung în CE.

Articolul 15 prevede domeniile în care trebuie recunoscută egalitatea de tratament, obiectivul fiind stabilirea celor mai favorabile condiții. Numai bursele de studii, procedurile de obținere a unei locuințe și asistența socială sunt limitate: acestea nu sunt drepturi la care ar avea dreptul lucrătorul, pe baza contribuțiilor sale. În plus, se consideră că acești lucrători au salarii relativ mari, prin urmare este foarte probabil ca aceștia să nu fie eligibili în temeiul normelor naționale.

Articolul 16

Acest articol prevede derogările de la Directiva 2003/86/CE, considerate necesare pentru stabilirea unui sistem atractiv pentru lucrătorii cu înaltă calificare din țările terțe, având o logică diferită de cea a directivei privind reîntregirea familiei, care este un instrument de promovare a integrării resortisanților din țări terțe care pot deveni, în mod întemeiat, rezidenți cu ședere permanentă. În concordanță cu sistemele similare care există deja în statele membre și în alte țări, se prevede reîntregirea imediată a

familiei, inclusiv în cazurile de ședere temporară, precum și accesul partenerului conjugal la piața forței de muncă. Pentru a atinge acest obiectiv, se prevede, de asemenea, că eventualele măsuri naționale de integrare ar trebui impuse numai atunci când membrii de familie se află deja pe teritoriul UE.

Articolul 17

Această propunere are rolul de a încuraja mobilitatea geografică a lucrătorilor cu înaltă calificare. În acest fel, se intenționează ca prin derogările de la Directiva 2003/109/CE să nu fie prejudiciați lucrătorii mobili, fiindu-le permis să cumuleze perioade de ședere în două (sau maxim trei) state membre, în vederea îndeplinirii condiției principale de obținere a statutului de ședere pe termen lung în UE. Derogările privind perioadele de absență din UE ar trebui supuse unor condiții stricte pentru susținerea politicii de migrație circulară și pentru limitarea unor eventuale efecte ale exodului de creiere.

Articolele 18, 19, 20 și 21

Articolul 19 prevede condițiile privind mobilitatea în interiorul UE înainte de dobândirea reședinței pe termen lung în UE, în conformitate cu principiile generale stabilite de Directiva 2003/109/CE, însă permite statelor membre să aplice aceleași condiții ca și pentru prima intrare. Articolul 20 prevede mobilitatea în interiorul UE după garantarea acestui statut: ținând seama de particularitățile acestei categorii de lucrători și de numărul lor redus în termeni absoluți, fără restricțiile pe care le pot menține statele membre în ceea ce privește numărul total de persoane, în legătură cu alți rezidenți pe termen lung în UE. El prevede, de asemenea, că statele membre aplică principiul preferinței comunitare rezidenților pe termen lung cu înaltă calificare din CE, în raport cu lucrătorii țărilor terțe care solicită să fie admiși în același scop.

Prin articolul 18 se instituie un nou permis de ședere în vederea identificării statutului specific al posesorilor acestui permis.

Căile de exercitare a dreptului la reîntregirea familiei într-un al doilea stat membru înainte ca solicitantul să fi dobândit dreptul de ședere pe termen lung în CE sunt o reflectare a articolului 16 din Directiva 2003/109/CE.

Capitolul VI

Singura dispoziție specifică prezentei propuneri se referă la obligația statelor membre de a face schimb de informații privind eventualele contingente, precum și cu privire la statisticile anuale referitoare la punerea în aplicare prin rețeaua înființată în temeiul Deciziei 2006/688/CE a Consiliului. De asemenea pe baza acestor date se va putea monitoriza procesul de recrutare în țările în curs de dezvoltare care se confruntă cu un deficit de resurse umane calificate.

RORO

(Expunere de motive validat-22451 caractere –nu este conform cu norma DGT.)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatul (3) litera (a) și articolul 4,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Parlamentului European²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁴,

întrucât:

- (1) Pentru stabilirea treptată a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, tratatul prevede măsuri ce urmează a fi adoptate în domeniul azilului, imigrației și protecției drepturilor resortisanților din țările terțe.
- (2) În conformitate cu dispozițiile tratatului, Consiliul urmează să adopte măsuri în cadrul politicii privind imigrația, referitoare la condițiile de intrare și de ședere, la normele procedurale de eliberare a vizelor și permiselor pe termen lung de către statele membre, precum și măsurile de stabilire a drepturilor și a condițiilor în baza cărora resortisanții din țări terțe cu ședere legală într-un stat membru pot beneficia de dreptul de ședere în alte state membre.
- (3) Consiliul European de la Lisabona din martie 2000 a stabilit pentru Comunitate obiectivul ca aceasta să devină până în 2010 economia cea mai competitivă și mai dinamică din lume, întemeiată pe cunoaștere.
- (4) Programul de la Haga, adoptat de Consiliul European în 4 și 5 noiembrie 2004, recunoaște că migrația legală va avea un rol important în consolidarea la nivel european a economiei bazată pe cunoaștere, în progresul dezvoltării economice, contribuind astfel la implementarea Strategiei de la Lisabona, și a făcut apel la

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

³ JO C [...], [...], p. [...].

⁴ JO C [...], [...], p. [...].

Comisie să prezinte un plan în domeniul politicii privind migrația legală, inclusiv proceduri de admisie, prin care să se poată răspunde cu promptitudine fluctuației de pe piața muncii a cererilor de forță de muncă din imigrație.

- (5) Consiliul European din 14 și 15 decembrie 2006 a convenit cu privire la o serie de măsuri pentru 2007, printre care elaborarea unor politici bine gestionate în domeniul imigrației legale, care să respecte deplin competențele naționale, de natură să sprijine statele membre să răspundă cerințelor actuale și viitoare privind forța de muncă.
- (6) Pentru îndeplinirea obiectivelor Procesului de la Lisabona este important, de asemenea, să se promoveze mobilitatea în interiorul Uniunii a lucrătorilor cu înaltă calificare care sunt cetățeni ai UE, în special din statele membre care au aderat în 2004 și 2007. La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre trebuie să respecte principiul preferinței comunitare, astfel cum este exprimat, în special, în dispozițiile în materie din Tratatul de aderare din 16 aprilie 2003 și 25 aprilie 2005.
- (7) Obiectul prezentei directive este de a contribui la atingerea acestor țeluri și la soluționarea deficitului de forță de muncă prin promovarea admisiei și mobilității - în vederea ocupării locurilor de muncă înalt calificate - a resortisanților din țări terțe cu ședere mai mare de trei luni, astfel încât Comunitatea să devină mai atractivă pentru acești lucrători din toată lumea și să fie susținute atât competitivitatea, cât și creșterea economică a Comunității. Pentru atingerea acestor obiective este necesar să se faciliteze admisia lucrătorilor cu înaltă calificare și a familiilor acestora, prin stabilirea unei proceduri rapide de admisie și prin garantarea că aceștia beneficiază, într-o serie de domenii, de drepturi economice și sociale egale cu ale resortisanților din statul membru care i-a primit. În legătură cu aceste drepturi, prezenta directivă se întemeiază pe dispozițiile corespunzătoare din Directiva...[„privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții din țările terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, precum și cu privire la un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru“]⁵.
- (8) Condițiile favorabile de reîntregire a familiei și de acces la un loc de muncă al partenerilor conjugal ar trebui să fie un element fundamental al oricărui program de atragere a lucrătorilor cu înaltă calificare. Pentru atingerea acestui obiectiv ar trebui prevăzute derogări specifice de la dispozițiile Directivei 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 cu privire la dreptul de reîntregire a familiei⁶.
- (9) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere competenței statelor membre de a stabili contingentele de admisie a resortisanților din țări terțe pe teritoriul statului membru respectiv, în vederea ocupării unui loc de muncă. Ar trebui incluși, de asemenea, resortisanții din țări terțe care doresc să rămână pe teritoriul unui stat membru în vederea exercitării unei activități economice salariate, aceștia beneficiind de ședere legală în statul membru respectiv în temeiul altor programe, în această categorie fiind și absolvenții cei mai recent ai unei forme de învățământ superior sau cercetătorii care au fost admiși în temeiul Directivei 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților din țări terțe pentru

⁵ JO L...

⁶ JO L 251, 3.10.2003, p. 12.

studii, schimb de elevi, cursuri gratuite de pregătire profesională sau servicii de voluntariat⁷, precum și în temeiul Directivei 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind procedura specifică de admisie a resortisanților din țări terțe pentru activități de cercetare științifică⁸ și care nu beneficiază de acces consolidat la piața muncii din statul membru, în baza legislației CE sau a celei naționale.

- (10) Prezenta directivă ar trebui să prevadă un sistem de intrare flexibil, întemeiat pe cerere, dar și pe criterii obiective, cum ar fi un nivel salarial minim comparabil cu nivelurile salariale din statele membre și pe calificările profesionale. Pentru asigurarea unui nivel minim de armonizare a condițiilor de admisie pe teritoriul Uniunii Europene este necesar să se stabilească un indice minim de referință pentru salariul minim la nivel național. Statele membre ar trebui să-și stabilească plafonul salarial în concordanță cu situația piețelor forței de muncă naționale și cu politicile de imigrare în ansamblu.
- (11) Ar trebui stabilite derogări de la sistemul principal în ceea ce privește plafonul salarial pentru solicitanții înalt calificați cu vârstă sub 30 de ani care, din cauza experienței profesionale relativ limitate și a poziției lor pe piața forței de muncă, să nu poată îndeplini cerințele salariale prevăzute de sistemul principal, ori pentru cei care au dobândit calificări în urma absolvirii unei forme de învățământ superior în Uniunea Europeană.
- (12) Atunci când statul membru a decis să admită un resortisant dintr-o țară terță care îndeplinește criteriile comune menționate, resortisantul din țara terță ar trebui să primească un permis de ședere specific, care ar trebui denumit Cartea Albastră a UE, ce ar permite accesul treptat la piața forței de muncă și, de asemenea, resortisantul ar trebui să beneficieze de drepturile de mobilitate și de ședere acordate acestuia și familiei sale.
- (13) Formatul Cărții Albaste a UE ar trebui să fie conform cu dispozițiile Regulamentului 1030/2002 de instituire a unui model uniform de permise de ședere pentru resortisanții din țările terțe⁹, care să permită statelor membre să verifice datele, în special în ceea ce privește condițiile pe baza cărora persoana respectivă are permisiunea de a munci. Ar trebui să se aplice, *mutatis mutandis*, dispozițiile orizontale prevăzute de Directiva...[„privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții din țările terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru și un set comun de drepturi pentru resortisanții din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru“].
- (14) Resortisanților din țările terțe care dețin un document de călătorie valabil și o Carte Albastră a UE emisă de un stat membru care aplică în totalitate acquis-ul Schengen ar trebui să li se permită intrarea și circulația fără restricții pe teritoriul statelor membre care aplică în totalitate acquis-ul Schengen, pentru o perioadă maximă de trei luni, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen)¹⁰ și articolul 21

⁷ JO L 375, 23.12.2004, p. 12.

⁸ JO L 289, 3.11.2005, p. 15.

⁹ JO L 157, 15.6.2002, p. 1.

¹⁰ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

din Acquis-ul Schengen – Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republica Federală Germania și Republica Franceză privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune (Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen)¹¹.

- (15) Mobilitatea ocupațională și geografică a lucrătorilor înalt calificați din țările terțe ar trebui recunoscută drept mecanism primordial pentru o piață a forței de muncă mai eficientă, pentru prevenirea deficitului de lucrători cu înaltă calificare și pentru compensarea dezechilibrelor regionale. Pentru respectarea principiului preferinței comunitare și pentru evitarea eventualelor abuzuri ale sistemului, mobilitatea ocupațională a lucrătorului cu înaltă calificare dintr-o țară terță ar trebui limitată în primii doi ani de ședere legală într-un stat membru.
- (16) Mobilitatea geografică în cadrul UE ar trebui controlată și bazată pe cerere în prima etapă de ședere legală a lucrătorului din țara terță. Odată ce s-a acordat statutul de rezident pe termen lung în CE, statele membre ar trebui să aplice principiul preferinței comunitare acestor lucrători atunci când aceștia își exercită dreptul la mobilitate în interiorul UE. Ar trebui incluse derogările de la Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților din țări terțe care sunt rezidenți pe termen lung¹², astfel încât să nu fie afectată mobilitatea geografică a lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe care nu au dobândit încă statutul de rezident pe termen lung în UE și să se încurajeze migrația geografică și circulară.
- (17) Ar trebui promovată și încurajată mobilitatea între Comunitate și țările de origine a lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe. Ar trebui prevăzute derogări de la Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, astfel încât să se extindă perioada de absență de pe teritoriul Comunității de care nu se ține seama la calcularea perioadei de ședere legală și continuă, necesară pentru ca aceștia să poată beneficia de statutul de rezident pe termen lung în UE. De asemenea, ar trebui permise perioade de absență mai lungi decât cele prevăzute de Directiva 2003/109/CE a Consiliului după ce lucrătorii cu înaltă calificare din țările terțe au dobândit statutul de rezident pe termen lung în UE. În special, pentru încurajarea migrației circulare a lucrătorilor cu înaltă calificare din țările terțe în curs de dezvoltare, statele membre ar trebui să aibă în vedere valorificarea posibilităților prevăzute de articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf și de articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului, astfel încât să se permită perioade de absență mai lungi decât cele prevăzute de prezenta directivă. Pentru asigurarea consecvenței, în special cu obiectivele de dezvoltare care stau la baza prezentei propuneri, aceste derogări ar trebui să se aplice numai în cazul în care se poate dovedi că persoana în cauză a revenit în țara de origine pentru a ocupa un loc de muncă, pentru a studia sau pentru a desfășura o activitate de voluntariat.
- (18) Lucrătorii cu înaltă calificare din țările terțe ar trebui să beneficieze de un tratament egal în ceea ce privește securitatea socială. Ramurile asistenței sociale sunt definite în Regulamentul (CEE) nr. 1408/1971 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea sistemelor de securitate socială persoanelor salariate, persoanelor care desfășoară o activitate independentă și membrilor de familie ai acestora care circulă în

¹¹ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

¹² JO L 16, 23.1.2004, p. 44.

Comunitate¹³. Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003¹⁴ de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții din țările terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie, extinde dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 1408/1971 la resortisanții din țări terțe cu ședere legală în Uniunea Europeană care circulă peste frontiere. Dispozițiile privind egalitatea de tratament din punct de vedere al securității sociale din această dispoziție se aplică direct, de asemenea, persoanelor care intră pe teritoriul unui stat membru direct dintr-o țară terță. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să confere mai multe drepturi decât cele prevăzute deja de legislația comunitară actuală în domeniul securității sociale în legătură cu resortisanții țărilor terțe care au elemente transfrontaliere între statele membre.

- (19) Calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru ar trebui recunoscute în același mod ca și pentru cetățenii UE, iar în ceea ce privește calificările dobândite într-o țară terță, ar trebui să se respecte dispozițiile din Directiva 2005/36 a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005¹⁵ privind recunoașterea calificărilor profesionale.
- (20) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să nu implementeze o politică activă de recrutare din țările în curs de dezvoltare în acele sectoare care se confruntă cu un deficit de resurse umane. Politicile și principiile etice de recrutare aplicabile angajatorilor din sectorul public și din cel privat ar trebui dezvoltate, în special, în sănătate, așa cum se subliniază în concluziile din 14 mai 2007 ale Consiliului și ale statelor membre privind Programul european de acțiune, în vederea soluționării deficitului major de lucrători în domeniul sănătății din țările în curs de dezvoltare (2007-2013). Acestea ar trebui consolidate prin dezvoltarea de mecanisme, orientări și alte instrumente care să faciliteze migrația circulară și temporară, dar și prin alte măsuri de natură să reducă impactul negativ și să determine un impact pozitiv maxim al imigrației cu înaltă calificare asupra țărilor în curs de dezvoltare. Orice intervenție de acest gen trebuie să fie în concordanță cu Declarația Comună Africa - UE privind migrația și dezvoltarea, convenită la Tripoli în 22 și 23 noiembrie 2006, obiectivul fiind stabilirea unei politici ample în domeniul migrației, conform apelului lansat la Consiliul European din 14 și 15 decembrie 2006.
- (21) Ar trebui prevăzute dispoziții specifice în materie de raportare, astfel încât să se monitorizeze implementarea programului pentru lucrătorii cu înaltă calificare și, de asemenea, să se identifice și chiar să se combată eventualul impact – în ceea ce privește exodul de creiere – asupra țărilor în curs de dezvoltare, în special Africa Subsahariană. Prin urmare, datele privind profesiunile și naționalitatea imigranților înalt calificați admiși de statele membre ar trebui transmise anual de către statele membre prin rețeaua creată în acest scop de Decizia 2006/688/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind înființarea unui mecanism de informare reciprocă în legătură cu măsurile adoptate de statele membre în materie de azil și de imigrare¹⁶.

¹³ JO L 149, 15.07.1971, p. 2. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 631/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 100, 6.4. 2004, p. 1).

¹⁴ JO L 124, 20.5.2003, p. 1.

¹⁵ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

¹⁶ JO L 283, 14.10.2006, p. 40.

- (22) Obiectivele acțiunii propuse, și anume introducerea unei proceduri speciale de admisie și adoptarea condițiilor de intrare și de ședere aplicabile resortisanților din țările terțe pentru perioade de ședere mai mari de trei luni în statele membre în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, nu pot fi îndeplinite în totalitate de către statele membre, în special în ceea ce privește asigurarea mobilității între statele membre și, prin urmare, pot fi îndeplinite într-o mai mare măsură de către Comunitate. Prin urmare, Comunitatea are dreptul să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (23) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și de Convenția Europeană privind Drepturile Omului și Libertățile Fundamentale și trebuie aplicate în consecință.
- (24) Statele membre ar trebui să pună în aplicare dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe motive de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în special în conformitate cu Directiva 2000/43/CE din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă ori de origine etnică¹⁷, precum și în conformitate cu Directiva 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă¹⁸.
- (25) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive și nu au nicio obligație în temeiul acesteia, nici nu fac obiectul aplicării sale.]
- (26) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și nu are nicio obligație în temeiul acesteia, nici nu face obiectul aplicării sale.

¹⁷ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

¹⁸ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Obiectivul prezentei directive este de a stabili:

- (a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni pe teritoriul statelor membre a resortisanților din țările terțe și a membrilor de familie ai acestora, în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat,
- (b) condițiile de ședere a resortisanților din țările terțe și a membrilor de familie ai acestora, menționați la litera (a), în alte state membre decât primul stat membru.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „resortisantul dintr-o țară terță” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat;
- (b) „loc de muncă înalt calificat” înseamnă exercitarea unei activități salariate, reale și efective sub coordonarea altei persoane și pentru care sunt necesare calificări dobândite în învățământul superior sau o experiență profesională echivalentă de minim trei ani;
- (c) „Cartea Albastră a UE” se referă la autorizația care poartă denumirea „Cartea Albastră a UE”, ce conferă posesorului acesteia dreptul de ședere și de muncă legală pe teritoriul UE, precum și dreptul de a se muta în alt stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, în condițiile prezentei directive;
- (d) „primul stat membru” înseamnă statul membru care a acordat pentru prima dată „Cartea Albastră a UE” unui resortisant dintr-o țară terță;
- (e) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru, altul decât primul stat membru.
- (f) „membri de familie” înseamnă resortisanții dintr-o țară terță, conform definiției prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE.
- (g) „calificare obținută în învățământul superior” înseamnă orice licență, diplomă sau alt certificat emis de către o autoritate competentă prin care se atestă absolvirea unui

program de învățământ superior, cu alte cuvinte a unei serii de cursuri furnizate de o instituție de învățământ recunoscută drept instituție de învățământ superior de către statul în care se află. În sensul acestei directive, calificările respective sunt luate în considerare numai dacă studiile necesare pentru dobândirea acestora au avut o durată minimă de trei ani.

- (h) „calificări profesionale superioare“ înseamnă calificările atestate prin prezentarea diplomelor dobândite într-o formă de învățământ superior sau printr-o experiență profesională echivalentă de cel puțin 3 ani.
- (i) „experiență profesională“ înseamnă practicarea efectivă și legală a profesiei respective.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică resortisanților dintr-o țară terță care solicită să fie admiși pe teritoriul unui stat membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat.
2. Prezenta directivă nu se aplică resortisanților dintr-o țară terță care:
 - (a) au drept de ședere într-un stat membru în urma solicitării protecției internaționale sau în cadrul unui program de protecție temporară;
 - (b) sunt refugiați ori au solicitat recunoașterea statutului de refugiați și a căror cerere nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;
 - (c) solicită să aibă drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în sensul Directivei 2005/71/CE, în vederea derulării unui proiect de cercetare;
 - (d) sunt membri de familie ai unor cetățeni din UE care și-au exercitat ori își exercită dreptul de liberă circulație în interiorul Comunității;
 - (e) beneficiază de statutul de rezident pe termen lung într-un stat membru, în conformitate cu Directiva 2003/109/CE și își exercită dreptul de ședere în alt stat membru în vederea desfășurării unei activități economice în calitate de angajat sau de lucrător independent;
 - (f) intră pe teritoriul unui stat membru în baza angajamentelor prevăzute de un acord internațional de facilitare a intrării și șederii temporare a anumitor categorii de persoane fizice care desfășoară o activitate în domeniul comercial sau al investițiilor;
 - (g) a căror expulzare a fost suspendată de fapt sau de drept.
3. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere unui acord ulterior dintre Comunitate sau dintre Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte, în care se vor menționa profesiunile care nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive, în vederea asigurării unui proces de recrutare etic în sectoarele care se confruntă cu un deficit de personal, prin protejarea resurselor umane din țările în curs de dezvoltare, semnatare ale acestor acorduri.

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

1. Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile:
 - (a) din legislația comunitară, inclusiv acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între Comunitate sau între Comunitate și statele sale membre, pe de o parte și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte;
 - (b) din acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
2. Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau a menține dispoziții mai favorabile referitoare la condițiile de intrare și de ședere a persoanelor cărora le este aplicabilă directiva, cu excepția intrării în primul stat membru.

Capitolul II

CONDIȚII DE ADMISIE

Articolul 5

Criterii de admisie

1. Resortisantul dintr-o țară terță care solicită să fie admis în scopul prevăzut de prezenta directivă trebuie:
 - (a) să prezinte un contract de muncă valabil sau o ofertă fermă de angajare de cel puțin un an în statul membru respectiv;
 - (b) să îndeplinească toate condițiile prevăzute de legislația națională pentru exercitarea de către cetățenii UE a profesiei reglementate, menționată în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;
 - (c) în cazul profesiunilor nereglementate, să prezinte documentele care să ateste calificările profesionale relevante obținute în învățământul superior pentru activitatea sau sectorul de activitate menționate în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;
 - (d) să prezinte un document de călătorie valabil, conform cu legislația națională și, dacă este cazul, să facă dovada unui permis de ședere valabil. Statele membre pot solicita ca perioada de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata inițială a permisului de ședere;
 - (e) să facă dovada unei asigurări de sănătate atât pentru solicitant, cât și pentru membrii de familie, pentru toate situațiile de risc pentru care sunt asigurați în mod obișnuit cetățenii statului membru respectiv, pentru perioadele în care nu se prevăd nici

asigurarea și nici drepturile aferente corespunzătoare care au legătură cu contractul de muncă sau derivă din contractul de muncă;

(f) să nu fie considerat drept o amenințare pentru ordinea publică, pentru siguranța publică sau sănătatea publică.

2. În plus față de condițiile prevăzute la alineatul (1), salariul lunar brut prevăzut în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare nu trebuie să fie sub pragul salarial național stabilit și publicat în acest scop de către statele membre, care trebuie să fie de cel puțin trei ori salariul brut minim stabilit de legislația națională.

În cazul în care salariul minim nu este stabilit, statele membre stabilesc ca pragul salariului național să fie de cel puțin trei ori venitul minim în baza căruia cetățenii unui stat membru au dreptul la asistență socială în statul membru respectiv.

Articolul 6

Derogare

În cazul în care solicitarea este prezentată de către resortisantul unei țări terțe cu vârsta sub 30 de ani și cu studii superioare, se aplică următoarele derogări:

- (a) Statele membre consideră că cerința prevăzută la articolul 5 alineatul (2) este îndeplinită dacă salariul lunar brut oferit corespunde cu cel puțin două treimi din nivelul salarial stabilit la nivel național, definit în conformitate cu articolul 5 alineatul (2);
- (b) Statele membre pot renunța la cerința salarială prevăzută la articolul 5 alineatul (2), cu condiția ca solicitantul să fi absolvit studiile universitare *in-situ* și să fi obținut un titlu de licență și de masterat într-o instituție de învățământ superior situată pe teritoriul Comunității;
- (c) Statele membre nu solicită, pe lângă titlurile dobândite în învățământul superior, dovada experienței profesionale, în afara cazului în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația națională pentru exercitarea de către cetățenii UE a profesiei reglementate prevăzută în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare.

Articolul 7

Contingentele de admisie

Articolele 5 și 6 nu aduc atingere competenței statelor membre de a stabili contingentele de admisie a resortisanților din țările terțe care vor ocupa un loc de muncă înalt calificat.

Capitolul III

CARTEA ALBASTRĂ A UE, PROCEDURĂ ȘI TRANSPARENȚĂ

Articolul 8

Cartea Albastră a UE

1. Persoanei care îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 5 și 6 și în favoarea căreia autoritățile competente au emis o decizie pozitivă i se va elibera o Carte Albastră a UE.
2. Termenul inițial de valabilitate a Cărții Albastre a UE este de doi ani și este reînnoit pentru cel puțin aceeași durată. În cazul în care contractul de muncă prevede o perioadă mai mică de doi ani, Cartea Albastră a UE se eliberează pentru durata contractului de muncă, plus trei luni.
3. Cartea Albastră a UE este emisă de către autoritățile competente ale statului membru respectiv în conformitate cu modelul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002. În conformitate cu anexa A, punctul 7.5-9, statele membre prevăd pe Cartea Albastră a UE condițiile de acces la piața forței de muncă, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1) sau alineatul (2) din prezenta directivă, oricare este aplicabil. La rubrica „tip de permis“, statele membre vor menționa „Carte Albastră a UE“.
4. În perioada de valabilitate, Cartea Albastră a UE conferă posesorului acesteia dreptul de:
 - (a) intrare, de reîntrire și de ședere pe teritoriul statului membru care a emis Cartea Albastră a UE;
 - (b) tranzit prin alte state membre în vederea exercitării drepturilor prevăzute de litera (a).
5. Posesorii Cărții Albastre a UE beneficiază de drepturile care le-au fost recunoscute atât lor cât și familiei acestora în temeiul articolului 8, articolului 10 alineatul (2), articolului 12, articolelor 13-19 și articolului 21 din prezenta directivă.

Articolul 9

Motive de refuz

1. Statele membre refuză o solicitare de Carte Albastră a UE în cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 5 și 6 sau atunci când documentele prezentate au fost obținute prin fraudă, au fost falsificate sau modificate.
2. Înainte de adoptarea unei decizii referitoare la o Carte Albastră a UE, statele membre pot analiza situația de pe propriile piețe ale forței de muncă și pot aplica procedurile naționale cu privire la condițiile de ocupare a unui post vacant.

Politica privind piața forței de muncă poate impune statelor membre să aplice principiul preferinței comunitare cetățenilor UE în raport cu resortisanții din țările terțe atunci când se prevede astfel de legislația comunitară, precum și în raport cu resortisanții din țările terțe cu ședere legală și care beneficiază de prestații de șomaj în statele membre respective.

Articolul 10

Retragerea sau refuzul de reînnoire a Cărții Albastre a UE

1. Statele membre retrag sau refuză să reînnoiască o Carte Albastră a UE emisă pe baza prezentei directive, în următoarele situații:
 - (a) Cartea Albastră a UE a fost dobândită prin fraudă, a fost falsificată ori a fost modificată sau
 - (b) atunci când se constată că posesorul acesteia nu a îndeplinit sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare și de ședere stabilite la articolele 5 și 6 ori șederea este în alte scopuri decât în cele pentru care a primit autorizația de ședere.
 - (c) atunci când posesorul Cărții Albastre a UE nu s-a conformat restricțiilor prevăzute de articolul 13 alineatele (1) și (2) și de articolul 14.
2. Lipsa unei notificări în temeiul articolului 13 alineatul (2) nu este considerată un motiv suficient pentru retragerea sau pentru a refuza reînnoirea Cărții Albastre a UE.
3. Statele membre pot retrage sau pot refuza să reînnoiască o Carte Albastră a UE din motive ce țin de ordinea publică, de siguranța publică sau de sănătatea publică.

Articolul 11

Solicitările de admisie

1. Statele membre stabilesc dacă solicitările de Carte Albastră a UE urmează a fi efectuate de către resortisantul dintr-o țară terță sau de către angajatorul acestuia.
2. Solicitarea este luată în considerare și analizată fie atunci când reședința resortisantului respectiv este în afara teritoriului statului membru în care dorește să fie admis, fie atunci când resortisantul respectiv beneficiază deja de ședere legală pe teritoriul statului membru în cauză.
3. Statul membru în cauză acordă resortisantului unei țări terțe a cărui cerere a fost acceptată toate facilitățile pentru obținerea vizelor necesare.
4. Prin derogare de la alineatul (2) și în conformitate cu legislațiile lor naționale, statele membre pot accepta cererea prezentată atunci când resortisantul unei țări terțe nu deține un permis de ședere, însă prezența pe teritoriul statelor membre în cauză este legală.

Articolul 12
Măsuri procedurale de salvagardare

1. Autoritățile competente ale statelor membre adoptă o decizie cu privire la conformitatea solicitării și notifică în scris solicitantul, în temeiul procedurilor de notificare prevăzute de legislația națională a statului membru în cauză, în cel mult 30 de zile de la data la care a fost depusă cererea. În cazuri excepționale, cum ar fi cererile complexe, termenul poate fi extins pentru o perioadă suplimentară maximă de 60 de zile.
2. În cazul în care informațiile furnizate pe care se întemeiază cererea sunt necorespunzătoare, autoritățile competente îi comunică solicitantului informațiile suplimentare cerute. Perioada menționată la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autoritățile competente a informațiilor cerute.
3. Decizia prin care se respinge o cerere de eliberare a Cărții Albastre a UE, precum și decizia privind refuzul de reînnoire sau decizia de retragere a unei Cărți Albastre a UE se notifică în scris resortisantului respectiv din țara terță și, dacă este cazul, angajatorului acestuia, în conformitate cu procedurile de notificare din legislația națională în materie și poate face obiectul unei acțiuni în instanțele statului membru în cauză. În notificare se menționează motivele deciziei, posibilele căi de atac și termenul de introducere a acțiunii.

Capitolul IV

DREPTURI

Articolul 13

Accesul la piața forței de muncă

1. În primii doi ani de ședere legală în statul membru respectiv ca posesor de Carte Albastră a UE, accesul pe piața forței de muncă a persoanei în cauză este limitat la exercitarea unor activități salariate care sunt conforme cu condițiile de admisie prevăzute la articolele 5 și 6. Modificările aduse condițiilor din contractul de muncă, ce afectează condițiile de admisie, ori modificările survenite în relația de muncă, fac obiectul autorizării prealabile, în scris, de către autoritățile competente ale statului membru de ședere, în conformitate cu procedurile naționale și în termenele prevăzute de articolul 12 alineatul (1).
2. După primii doi ani de ședere legală în statul membru respectiv ca posesor de Carte Albastră a UE, persoana în cauză beneficiază de egalitatea de tratament în raport cu resortisanții statului membru în ceea ce privește accesul la locuri de muncă înalt calificate. Posesorul Cărții Albastre a UE notifică autorităților statelor membre de rezidență modificările intervenite în relația de muncă, în conformitate cu procedurile naționale.

3. Posesorii Cărții Albastre a UE cărora le-a fost acordat statutul de rezident pe termen lung în UE beneficiază de tratament egal cu al resortisanților statelor membre în ceea ce privește accesul la activități salariate sau independente.
4. Statele membre pot menține restricțiile privind accesul la activități salariate sau independente, cu condiția ca aceste activități să presupună, chiar și ocazional, implicarea pentru exercitarea autorității publice și a responsabilității de salvagardare a interesului general al statului, în cazurile în care, în conformitate cu legislația națională sau comunitară în vigoare, activitățile respective sunt rezervate resortisanților statelor membre.
5. Statele membre pot menține restricțiile privind accesul la activități salariate sau independente în cazurile în care, în conformitate cu legislația națională sau comunitară în vigoare, aceste activități sunt rezervate resortisanților statelor membre, cetățenilor UE sau SEE.
6. Dispozițiile prevăzute la acest articol se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței comunitare, astfel cum a fost definit în dispozițiile relevante din Tratatul de aderare din 16 aprilie 2003 și 25 aprilie 2005.

Articolul 14

Șomajul temporar

1. Șomajul în sine nu constituie un motiv de revocare a unei Cărți Albastre a UE, în afara cazului în care perioada de șomaj depășește trei luni consecutive.
2. În această perioadă, posesorul Cărții Albastre a UE poate căuta un loc de muncă sau se poate angaja, în condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) sau (2), oricare este aplicabil.
3. Statele membre permit posesorului Cărții Albastre a UE să rămână pe teritoriul lor până la acordarea sau refuzarea permisiunii necesare, în temeiul articolului 13 alineatul (1). Notificarea prevăzută la articolul 13 alineatul (2) pune capăt în mod automat perioadei de șomaj.

Articolul 15

Egalitatea de tratament

1. Posesorii Cărții Albastre a UE beneficiază de un tratament egal cu al resortisanților statelor membre în ceea ce privește:
 - (a) condițiile de muncă, inclusiv de remunerare și de concediere, precum și măsurile referitoare la sănătatea și siguranța la locul de muncă;
 - (b) libertatea de asociere și de afiliere, precum și apartenența la o organizație ce reprezintă lucrătorii sau angajatorii sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv beneficiile conferite de aceste organizații,

fără a aduce atingere dispozițiilor naționale privind ordinea publică și siguranța publică;

- (c) pregătire și formare profesională, inclusiv burse de studii, în conformitate cu legislația națională;
 - (d) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale în materie;
 - (e) ramurile securității sociale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea sistemelor de securitate socială la persoanele salariate, persoanele care desfășoară o activitate independentă și la membrii de familie ai acestora care circulă în interiorul Comunității. Se aplică în consecință Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții din țările terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie.
 - (f) asistența socială, astfel cum este definită de legislația națională;
 - (g) atunci când se instalează într-o țară terță, plata drepturilor de pensie acumulate;
 - (h) avantajele fiscale;
 - (i) accesul la bunuri și servicii, precum și furnizarea bunurilor și serviciilor pentru populație, inclusiv procedurile de obținere a locuinței și asistența acordată de oficiile forțelor de muncă;
 - (j) accesul neîngrădit la întreg teritoriul statului membru în cauză, în limitele prevăzute de legislația națională din motive de securitate.
2. Statele membre pot restricționa drepturile conferite în temeiul alineatului (1) litera (c) și litera (i) în legătură cu bursele de studii și cu procedurile de obținere a locuințelor sociale, la cazurile în care posesorul Cărții Albastre a UE se află pe teritoriul aceluși stat membru de cel puțin trei ani sau are un drept de ședere pe teritoriul aceluși stat membru de cel puțin trei ani.
3. Statele membre pot introduce restricții privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale, în legătură cu cazurile în care posesorul Cărții Albastre a UE i s-a acordat statutul de rezident pe termen lung în UE, în conformitate cu articolul 17.

Articolul 16

Membrii de familie

1. Se aplică Directiva 2003/86/CE a Consiliului, cu derogările stabilite de prezentul articol.
2. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei nu este condiționată de cerința ca posesorul Cărții Albastre a UE

să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și de a fi avut o perioadă minimă de ședere.

3. Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă în cel mult 6 luni de la data la care a fost depusă cererea.
4. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) ultimul paragraf și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, măsurile de integrare la care s-a făcut trimitere în prezenta directivă pot fi aplicate numai după ce persoanei respective i s-a acordat dreptul de reîntregire a familiei.
5. Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE și în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă, statele membre nu aplică limita de timp de 12 luni.
6. Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, în vederea calculării perioadei de cinci ani de ședere, necesari pentru dobândirea permisului de ședere autonomă, se poate cumula șederea în diferite state membre.
7. În cazul în care statele membre recurg la opțiunea prevăzută la alineatul (6), se aplică, *mutatis mutandis*, dispozițiile articolului 17 privind acumularea perioadelor de ședere în diferite state membre de către posesorul Cărții Albastre a UE.
8. Prin derogare de la articolul 13 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/86/CE, durata perioadei de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie este aceeași cu a permiselor de ședere eliberate posesorului de Carte Albastră a UE, în măsura în care acest lucru este posibil în baza perioadei de valabilitate a documentelor de călătorie ale acestora.

Articolul 17

Statutul de rezident pe termen lung în UE al posesorilor de Carte Albastră a UE

1. Se aplică Directiva 2003/109/CE a Consiliului, cu derogările stabilite de prezentul articol.
2. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE, posesorul unei Cărți Albastre a UE care a recurs la posibilitatea prevăzută de articolul 19 poate cumula perioade de ședere în diferite state membre în vederea îndeplinirii cerinței privind durata de ședere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul Comunității, în calitate de posesor al Cărții Albastre a UE;
 - (b) șederea legală și continuă, ca posesor al Cărții Albastre a UE, pe teritoriul statului membru unde a fost prezentată cererea de obținere a permisului de ședere pe termen lung în UE, în ultimii doi ani dinaintea datei de depunere a cererii în cauză;
3. Pentru calcularea perioadei de ședere legală și continuă în Comunitate și prin derogare de la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2003/109/CE,

perioadele de absență de pe teritoriul Comunității nu întrerup perioada menționată la alineatul (2) litera (a) și se iau în considerare la calcul dacă sunt mai mici de 12 luni consecutive și dacă în total nu depășesc 16 luni, în intervalul prevăzut la alineatul (2) litera (a). Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazurile în care posesorul de Carte Albastră a UE nu a recurs la posibilitatea prevăzută la articolul 19.

4. Prin derogare de la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/109/CE, statele membre extind perioada de absență de pe teritoriul Comunității permisă unui posesor de Carte Albastră a UE și membrilor de familie ai acestuia care au obținut statutul de rezident pe termen lung în UE, la 24 de luni consecutive.
5. Derogările de la Directiva 2003/109/CE prevăzute la alineatele (3) și (4) se aplică numai în cazurile în care resortisantul respectiv din țara terță poate face dovada că a lipsit de pe teritoriul Comunității pentru a exercita o activitate economică în calitate de angajat remunerat sau de lucrător independent, ori pentru exercitarea unei activități pe bază de voluntariat sau pentru a studia în țara de origine.
6. Articolele 13,15 și 16 se aplică în continuare, dacă este cazul, după ce posesorului de Carte Albastră a UE i s-a eliberat un permis de ședere, în temeiul articolului 18.

Articolul 18

Permisul de ședere pe termen lung pentru posesorul de,, Carte Albastră CE/UE“

1. Posesorilor de Carte Albastră a UE care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 17 pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE li se eliberează un permis de ședere în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1030/2002 al Consiliului.
2. La rubrica „tip de permis“, statele membre vor menționa „rezident pe termen lung – posesor de Carte Albastră a CE/UE“.
3. Posesorii permisului de ședere pe termen lung – „Carte Albastră a CE/UE“ intră sub incidența dispozițiilor prevăzute de prezenta directivă și de Directiva 2003/109/CE cu privire la posesorii de Carte Albastră, precum și cu privire la membrii de familie ai acestora.

Capitolul V

ȘEDEREA ÎN ALTE STATE MEMBRE

Articolul 19

Condiții

1. După doi ani de ședere legală în primul stat membru ca posesor de Carte Albastră a UE, persoana în cauză și membrii de familie ai acestuia beneficiază de dreptul de a se

muta în alt stat membru decât primul stat membru, în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, în condițiile prevăzute de prezentul articol.

2. În cel mult o lună de la intrarea pe teritoriul celui de al doilea stat membru, posesorul Cărții Albastre a UE își notifică prezența autorităților competente din statul membru respectiv și prezintă toate documentele din care să rezulte că îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 5 și 6 cu privire la al doilea stat membru.
3. În conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 12, al doilea stat membru analizează notificarea și informează în scris solicitantul și primul stat membru cu privire la decizia sa:
 - (a) de a elibera o Carte Albastră a UE și de a permite solicitantului să aibă reședința pe teritoriul statului membru în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat, dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la prezentul articol, în temeiul condițiilor prevăzute la articolele 8-15;
 - (b) de a refuza eliberarea unei Cărți Albastre a UE și de a obliga pe solicitant și pe membrii de familie ai acestuia, în conformitate cu procedurile stabilite de legislația națională, inclusiv prin procedurile de îndepărtare, să părăsească teritoriul statului respectiv în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la acest articol. Primul stat membru readmite imediat, fără formalități, atât pe posesorul Cărții Albastre a UE, cât și pe membrii de familie ai acestuia. După readmisie se aplică dispozițiile articolului 14.
4. Costurile privind întoarcerea și readmisia solicitantului și a membrilor de familie ai acestuia revin solicitantului, inclusiv rambursarea cheltuielilor din fonduri publice, dacă este cazul, în temeiul alineatului (3) litera (b).
5. În aplicarea prezentului articol, statele membre pot aplica în continuare contingentele de admisie, astfel cum se prevede la articolul 7.

Articolul 20

Accesul pe piața forței de muncă al celui de al doilea stat membru al posesorilor permisului de ședere pentru „rezidenții pe termen lung – posesori de Carte Albastră a UE“

1. Articolul 14 alineatul (4) din Directiva 2003/109/CE nu se aplică posesorilor de permise de ședere pentru „rezidenții pe termen lung - posesori de Carte Albastră a CE/UE“.
2. În cazurile în care un stat membru decide să aplice restricțiile privind accesul pe piața forței de muncă prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Directiva 2003/109/CE, statul membru respectiv va aplica principiul preferinței comunitare posesorilor permisului de ședere pentru „rezidenții pe termen lung - posesori de Carte Albastră a UE“ în raport cu resortisanții din țările terțe care solicită dreptul de ședere în aceleași scopuri.

Articolul 21

Dreptul de ședere a membrilor de familie în al doilea stat membru

1. Atunci când posesorul Cărții Albastre a UE se mută în al doilea stat membru în conformitate cu dispozițiile articolului 19 și atunci când în primul stat membru familia a fost deja întregită, membrii de familie ai posesorului de Carte Albastră a UE sunt autorizați să-l însoțească ori să i se alăture.
2. În cel mult o lună de la intrarea pe teritoriul celui de al doilea stat membru, membrii de familie în cauză își notifică prezența autorităților competente din statul membru respectiv și prezintă o cerere de obținere a permisului de ședere.
3. Al doilea stat membru poate solicita membrilor de familie în cauză să prezinte, odată cu cererea pentru permisul de ședere:
 - (a) permisul de ședere în primul stat membru și un document de călătorie valabil;
 - (b) dovada că au avut reședința ca membri de familie ai posesorului de Carte Albastră a UE în primul stat membru;
 - (c) dovada că dețin o asigurare de sănătate care acoperă toate riscurile în cel de al doilea stat membru sau că posesorul de Carte Albastră i-a asigurat.
4. În cazul în care familia nu a fost deja reîntregită în primul stat membru, se aplică articolul 16.

Capitolul VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22

Măsuri de punere în aplicare

1. Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre dacă se aplică, în conformitate cu articolul 7, articolul 9 alineatul (2), articolul 19 alineatul (5) și articolul 20, prin rețeaua stabilită prin Decizia 2006/688/CE, măsurile cu putere de lege sau de reglementare.
2. Informațiile prevăzute de alineatul (1) includ detalii privind măsurile avute în vedere, traduse într-o limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene, alta decât limba oficială a statului membru interesat.
3. În fiecare an și pentru prima dată până la 1 aprilie din anul [la un an de la transpunerea prezentei directive], statele membre comunică atât Comisiei cât și celorlalte state membre, prin rețeaua stabilită în baza Deciziei 2006/688/CE, datele statistice privind contingentele de resortisanți din țările terțe cărora le-a fost acordată, reînnoită sau retrasă Cartea Albastră a UE în anul calendaristic anterior, în care se

menționează naționalitatea și ocupația acestora. În același mod se comunică datele statistice privind membrii de familie admiși. În cazul posesorilor de Carte Albastră a UE și a membrilor de familie ai acestora, admiși în conformitate cu dispozițiile articolelor 19-21, informațiile furnizate vor menționa, în plus, statul membru în care au avut rezidența anterioară.

Articolul 23

Rapoarte

Din trei în trei ani și pentru prima dată până la [în trei ani de la data transpunerii prezentei directive], Comisia trimite Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive în statele membre și propune orice modificări pe care le consideră necesare.

Articolul 24

Puncte de contact

1. Statele membre numesc puncte de contact a căror responsabilitate este de a primi și de a transmite informațiile prevăzute la articolul 19.
2. Statele membre asigură cooperarea corespunzătoare în ceea ce privește schimbul de informații și de documente prevăzute la primul alineat.

Articolul 25

Transpunerea

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [doi ani de la intrarea în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a [...] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, [...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]